

Na pikniku trubačů v Kranichsteínu

Ve dnech 15. a 16. června 2019 se v parku loveckého zámku a muzea v Kranichsteínu u Darmstadtu rozezněly tóny loveckých rohů. Sešli se zde trubači na zemské soutěži Hessenska a na národní celoněmecké soutěži.

Obou soutěží se jako hosté zúčastnily dva soubory z Česka a jeden soubor ze Slovenska, aby poměřily své schopnosti s trubači z Hessenska i vítězi zemských soutěží na tradiční spolkové soutěži mysliveckých trubačů.

Jak měření sil dopadlo a proč je v názvu článku slovo piknik, se dozvíte dále.

Soubory Povltavští trubači a Jihočeští trubači byly na soutěž v Kranichsteínu vyslány na základě usnesení rady KT, která se rozhodla podpořit účast na zahraniční soutěži těch souborů, které se umístí v národní soutěži do 5. místa.

Splnit veškeré podmínky účasti na soutěži v Německu je pro naše soubory téměř nemožné, a proto byly hostující souborům poskytnuty jisté úlevy. Ty se týkaly především předem určeného výběru skladeb a pak také počtu hráčů v jednotlivých hlasech na jednotlivé nástroje (borlice a lesnice).

V Německu soutěží pouze soubory v ladění B a Es a pro sólisty se soutěž nepořádá. V B ladění se navíc rozlišuje, zda soubor hraje ve skupině A, což jsou pouze borlice (min. osm trubačů), nebo borlice s lesnicemi (min. 12 trubačů) ve skupině G (Gemischt – smíšené). Dále jsou soubory děleny podle výkonnosti ještě na bronzové pásmo C, stříbrné pásmo B a skupiny A a G ve zlatém pásmu. Pásmo C a B jsou pro začínající soubory a mají vybrané lehčí skladby.

Pásmo jsou daná počtem získaných bodů v soutěži. Aby soubor obdržel osvědčení, musí získat minimálně 390 bodů a tudíž bronzový pásek, stříbrný pásek náleží při získání minimálně 585 bodů a zlatý pásek je od 780 bodů.

V soutěži jsou jako povinné skladby určeny signály v šesti skupinách po čtyřech skladbách, z nichž jedna nebo dvě jsou úlovky. Je to širší doba našeho Desatera, doplněná o úlovky.

Naším souborům byla určena skupina 6 (Be-grüssung, Damhirsch tot, Jagd vorbei – Halali, Aufmunterung zum Treiben) a jedna volitelná skladba. Soutěžili jsme ve skupině A (i když jsme měli lesnice). Pro skupinu G (smíšené) jsme neměli potřebné obsazení.

Oba naše soubory se zúčastnily zemské soutěže v ladění B, kde se v celkovém pořadí na 1. místě umístili Jihočeští trubači (964 bodů) a na 2. místě Povltavští trubači (960 bodů). Slovenský soubor se umístil na 3. místě (955 bodů).

Dále se naše soubory zúčastnily celoněmecké soutěže v ladění B a Es, na kterou se kvalifikují soubory z jednotlivých zemských soutěží. Zde byla kvalita a konkurence podstatně větší. Přesto se v celkovém pořadí v B ladění umístili na 4. místě Jihočeští trubači (958 bodů), na 6. místě Povltavští trubači (946 bodů) a slovenský soubor na 8. místě (941 bodů).

V celoněmecké soutěži v Es ladění se Jihočeští trubači umístili na 6. místě (827 bodů) a Povltavští trubači na 10. místě (771 bodů).

Oba naše soubory podaly pěkné výkony. Když k tomu připočteme, že jsme vstávali v sobotu ve dvě ráno a urazili přes 500 km, abychom stihli první vystoupení v 10.00, tak si myslím, že to byl výkon téměř hrdinský. Únava na naše soubory dopadla právě v soutěži Es ladění, která začínala v sobotu od 13.00, kdy noční cestování, vedro a oběd s pivem udělaly své. Přesto se můžeme i s těmi nejlepšími soubory z Německa bez ostudy poměřit.

Účasti našich souborů byla věnována velká pozornost. Jürgen Keller, předseda německých trubačů, je velmi pěkně před každým vystoupením detailně představil a jejich vystoupení byla provázána bouřlivým potleskem ostatních účastníků.

Park kolem soutěžního místa byl plný „kempujících“ trubačů. Ani v Německu na tyto soutěže veřejnost nechodí a publikum se rekrutuje výhradně z řad trubačů. Soubory, které povětšinou doprová-

K pohodě nesmí chybět ani stylový stojan na nástroje a obleky

zejí jejich rodinní příslušníci a fanoušci, si na zvoleném místě „rozbalí“ svůj tábor, kde mají stojany na nástroje, nafukovací lehátka pro děti, rybářské sedačky a také kárky s termoboxy a nezbytným proviantem.

Zbytek obsadí lavice a stoly pod vzrostlými lípami nebo obrovským stanem, ve kterém občerstvení zajišťuje polní vývařovna. Bratwursty, bockwursty, currywursty, studený bramborový salát, pivo, limo, lihoviny, sladkosti a klasické německé preclíky. Neodolal jsem, na chvíli jsem zapomněl na svá předsevzetí a vůči moderní zdravé gastronomii jsem bez výčitek zhrěšil.

Z pohledu nic netušícího diváka to vypadalo jako ve středověkém ležení. K tomu barevné kroje, výkonnostní pásky navlečené na kůžích kolem borlic, klobouky s odznaky, slavnostní vesty a především upřímná přátelská atmosféra. Prostě velký piknik a svátek všech trubačů.

Naše soubory po sobotním vítězství s Jürgenem Kellerem

Každý soubor byl před vystoupením představen, vyzdvihnuty byly jeho přednosti a úspěchy. Této činnosti se bravurně již léta věnuje právě předseda německých trubačů Jürgen Keller.

Soutěž je rozdělena do dvou dnů. Každý den je pak zakončen vyhlášením výsledků a společným hraním.

Zajímavé jsou také ceny pro vítěze. Místo pohárů a věcných cen obdrží každý soubor odznaky, výkonnostní pásky, osvědčení o dosažených bodech a hlavně velký koš s klobásami, paštikami a dalšími specialitami mistrů cechu řeznického a uzenářského. Problém nastal při konzumaci, kdy se mistři cechu pekařského již oddávali sobotní siestě. Co bychom to byli za trubače a myslivce, abychom si s tím neporadili a tak mana nebeská skončila ve vyhladovělých žaludcích našich a slovenských reprezentantů.

A jistě chápete, že tolik tuku bylo potřeba rozpustit v kvalitní lihovině. Když v hospodě U bílé labutě, kde jsme našli dočasný azyl, došel stylový jägermeister, přišla řada na fernet. A tak místnost, zamlouvanou na další den pro rodinu slavící birmování dítěte, připravovala obsluha až o půlnoci, dvě hodiny po zavírací době.

Vyhlášením výsledků den končí a na rozdíl od našich soutěží už není žádné společné posezení. Trubači nasednou povětšinou do velkých autobusů, někdy trochu zklamani, jindy obrovsky nadšení z vítězství, ale vždy plní dojmy, zážitků a radosti ze společného setkání se vracejí do svých domovů a těší se za dva roky opět na shledanou.

V sobotu od 19 hodin nás čekala ještě jedna milá povinnost. Zatímco část souboru obsadila letní zahrádku v hotelu U bílé labutě, přítomní zástupci rad klubů KT ČMMJ i KT SR se zúčastnili v restauraci Růžová zahrada (Rosengarten) v Darmstadtu společné večeře a následného jed-

Mnozí trubači mají na nástroji připevněny výkonnostní pásky z předchozích soutěží

nání s představiteli německých svazových i zemských organizací trubačů a myslivců.

Za českou stranu se jednání účastnil předseda KT Bc. Petr Votava a členové rady KT MgA. Robert Tauer a Petr Šeplavý, za slovenské trubače předseda Ing. Edmund Hatiar a členové rady Ing. Juraj Beniač, Mikuláš Komanický a Jakub Badrna.

Kromě zdravic a projevů díky byl projednán způsob financování ME trubačů v příštích letech a také termíny a pořadatelsví až do 5. ročníku. Ve dnech 12. až 14. 6. 2020 proběhne ME ve Pszczyně v Polsku, na přelomu září a října 2021 v Maďarsku a v roce 2023 v Německu, v Durynsku. Byl stanoven plán předání podkladů tak, aby bylo možné ME v Německu zajistit. Pro soutěž v Durynsku v roce 2023 byl termín předložení základního rozpočtu stanoven na říjen 2019 – doslova inspirativní datum pro zajištění mezinárodní soutěže pro nás i slovenské přátele, kdy rozpočet na naši společnou soutěž předkládáme necelý rok před soutěží.

Neméně významným aspektem naší účasti v zahraničí byla možnost podrobně se seznámit s organizací a průběhem soutěže v Německu. Nejen samotní trubači, ale především členové rady získali řadu poznatků, které mohou využít při pořádání našich soutěží. Z tohoto pohledu se ukázalo rozhodnutí rady KT podporovat vyslání souborů na zahraniční soutěž jako prospěšné a věřím, že tuto možnost využijí v následujících letech další soubory.

Je také zajímavým a veskrze pozitivním faktem, že bez velké míry benevolence pořadatele bychom se soutěže nemohli zúčastnit. Za to patří velké poděkování především předsedovi německých trubačů Jürgenovi Kellerovi a členu spolkové rady zodpovědnému za oblast mysliveckých tradic, kulturního dědictví, mysliveckého troubení, mezinárodních konferencí a myslivecké kultury Steffenu Liebigovi, předsedovi Durynského mysliveckého svazu a čerstvému jubilantovi, který nedávno oslavil již druhé pětatřicetiny.

I v tomto kontextu se ukazuje, jak významná je myšlenka společné evropské soutěže, která není svázána omezujícími pravidly a respektuje národní zvyklosti jednotlivých zemí. Jsem rád, že jsme u našich německých přátel našli pro mistrovství Evropy tak velkou podporu.

*Petr ŠEPLAVÝ,
člen rady KT*